

RA VỀ MÃI NHỚ...

(Tiệc Birthday & họp mặt CGV)

Tàng cây bóng mát khuất mây chiều

Đón khách lá vàng lượn gió xiêu

NGOC HẠNH áo dài xinh rạng rỡ

PHAN LANG sắc đỏ đẹp yêu kiều

Mừng ngày Sinh Nhật sao mây cuốn

Vui tiệc Birthday rộn sóng triều

Khắp chốn ngạt ngào mùi mỹ vị

Cỗ bàn bày đẹp biết bao nhiêu!

*

Bao nhiêu món lạ Washington

Bê hết về đây nhậu một lần

Độc nhất DUNG hài, bông, chuyện tếu

Toàn gia THUY khách, há, cười rần...

Thi thơ nhạc sĩ... kèm, ôm bụng

Quân tử mỹ nhân... sặc, tím... chân

Quên giắc quên giờ, vì... thuốc bỏ

“Mười thang cười” ực hết nguyên lần!

Phương Hoa

Buổi tiệc sinh nhật của Phan Lang đã được nhóm Cali bàn tính kỹ càng từ lúc còn ở nhà bên Cali, khi chị Hồng Thủy dặn mọi người phải book vé ở lại thêm một ngày để tổ chức sinh nhật cho Phan Lang, vì chị nói “Trong ngày sinh nhật mà để Phan Lang ngồi một mình cô đơn trên máy bay thì thật là tội nghiệp lắm.”. Thế là cả nhóm tính toán để ở lại thêm một ngày nữa.

Phương Hoa gọi điện thoại nhờ Thúy M đặt trước giùm cho “3 mụ O Cali” một chiếc bánh để mừng sinh nhật bạn Phan Lang, bánh thạch rau câu vừa đẹp vừa ngon ăn vào healthy không sợ mập. Thúy M liền nói: “3 trụ sẽ bị chông chênh, để Thúy M thêm vào làm một trụ nữa cho đủ 4 trụ, chiếc bánh thạch sẽ... vững hơn!” Nhưng trong lúc đi chơi mọi người tán gẫu trên xe Minh Thúy “nghe lén” về nói lại rằng Phan Lang hình như không thích bánh thạch mà chỉ thích “Carrot Cake.” P.

Hoa vội gọi cho Thúy M nhờ đổi lại loại bánh cà rốt. Không ngờ cô nàng quá nhanh nhẹn, quá

nhảy bèn, đã “mần liền tù tì” sau khi P. Hoa nờ, nên nói: “Xong hết rồi, chiếc bánh thạch xinh đẹp của hãng bánh... xịn nhất vùng này đã được Thúy bê về để trong tủ lạnh kia rồi!” Và càng không ngờ hơn, là khi P. Hoa nói chuyện này với Phan Lang thì cô nàng kêu lên: “Oh, mình cũng rất thích bánh thạch mà!” Vậy là nhẹ lòng.

Khi biết chị Ngọc Hạnh cũng sẽ tới chung vui, “mấy o Cali” kể cả Phan Lang lại bàn tính chuyện đặt thêm chiếc bánh Birthday nữa để tặng cho chị Ngọc Hạnh. Bây giờ là dịp kiểm cái bánh Carrot Cake để cho cô bạn Phan Lang có thể thưởng thức vào ngày sinh nhật, vì ngại nàng sợ mất lòng bạn nên nói thích nhưng trong lòng biết có “thích thiệt” hay không.

Buổi sáng sớm ngày 20 chị Hồng Thủy đã dậy chuẩn bị các thứ. P. Hoa vội xuống bếp giúp chị, lãnh nhiệm vụ chiên mì giòn, để chị rảnh tay chạy đi chợ. Món mì xào giòn trộn thịt bò này của chị là... “độc chiêu”, lần trước nhóm Cali qua đây đã từng thưởng thức nên vẫn còn nhớ tới bây giờ. Chị dọn đồ các thứ kỹ càng rồi tất tả chạy đi chợ mua thêm cua về để nấu bún riêu, và đó là một nồi bún riêu to đùng chưa từng thấy, món đặc biệt... ruột của chị.

Chị đi rồi, P.Hoa đứng trong bếp chiên mì giòn. Nhìn từng vát mì bỏ vào chảo dầu đang sôi ùng ục, và nhìn chúng từ từ nở bung ra, vàng lươm, như những hoa cúc đại đóa trông thật đẹp, mà lòng xao xuyên vô biên. Những “bông mì vàng” này cũng đẹp, cũng giòn, cũng hấp dẫn, giống như tình bạn của nhóm chúng tôi, từ Minh Châu Trời Đông, tới Cô gái Việt, rồi Văn Thơ Lạc Việt, tới Văn Bút... Tình bạn giữa các thành viên cũng ngày càng đơm hoa như những vát mì này, thơm ngon giòn béo, hấp dẫn vô cùng. Chợ nghĩ sao mình may mắn thế, sống nơi hải ngoại mà có được những nhóm bạn hiền, những vị anh chị tốt bụng thương em út như thế này, không biết mình đã tu đến những kiếp nào mới được hưởng cái nhân duyên làm bạn với mọi người.

Chiên được một số vắt mì, P. Hoa giao lại cho Phan Lang làm tiếp để đi theo anh Cửu Viên đặt bánh. Anh Viên tuy đã có tuổi mà lái xe chạy vèo vèo, vừa chạy vừa nhận phone một ông bạn già nói chuyện râm rang, làm P. Hoa ngồi mà trong bụng... đánh lô tô, sợ anh lạc đường thì khổ. “Nghe kè” họ chit chat với nhau mới biết những người đàn ông cũng có sở thích... tán gẫu như phụ nữ. Hai người nói mãi mê, nói hăng say, nói miệt mài, về trận đấu bóng hiện đang chiếu trên TV mà anh Viên vẫn giữ tay lái ào ào, không đi lộn đường chút nào. Bất chợt P. Hoa thấy tội nghiệp và thương anh vô cùng, anh vì mấy đứa em phương xa, vì tiệc birthday hôm nay mà đã bỏ mất cái thú vui trực tiếp coi trên tivi trận đấu bóng yêu thích của anh. Hai người nói một hồi thì đến tranh luận và rồi... cãi nhau về fan hâm mộ, về đội gà nhà của mình, và P. Hoa không thể nín cười khi nghe giọng “ông bạn già” của anh Viên từ bên kia đầu dây có kèm theo những tiếng chửi thề rất... Bắc Kỳ, rất lạ tai...

Trước khi đi, chị Hồng Thủy có dặn anh Cửu Viên đừng chờ P. Hoa đi chỗ nào khác, mà hãy tới cái tiệm có bánh kem ngon nhất trong vùng để khỏi phải đi xa, sợ về trễ. Tội nghiệp ông anh, anh bận đi mua nhiều món ở những chỗ khác cho chị Hồng Thủy, mà phải chờ P. Hoa tới bỏ xuống store, rồi mới đi mua các thứ “theo lệnh” của chị “Hồng Thủy bà” dặn dò. Nhưng anh quá chu đáo, không để P. Hoa vào đó một mình, chắc anh sợ đứa em ngu ngơ từ xứ lạ sang bị người ta... ăn hiếp, nên anh cùng vào và đưa P. Hoa đến tận chỗ quầy bánh sinh nhật. Anh còn phụ chọn giùm, là đàn ông mà anh cũng thích bánh có màu sắc đẹp, nên anh chỉ một chiếc bánh kem trái cây có đủ loại và đủ màu sắc nhìn bắt mắt vô cùng. P. Hoa nói mấy chị em định mua cái bánh Carrot Cake, vậy thì để em gọi về hỏi mấy cô nàng bạn xem sao, anh cười lớn và nói đã đại diện đi mua mà còn không dám quyết định!

Khi hai anh em về nhà thì BB Phương Thúy và anh Khánh Hà đã đến rồi, Phương Thúy còn mang thêm một chiếc bánh kem “Tiramisu” rất đẹp, nhìn cũng rất ngon lành. Mọi người trầm trồ, chao ơi sinh nhật kỳ này hai người mà tới ba chiếc bánh kem quá là tuyệt vời, ăn biết chừng nào cho hết. Bà bầu (BB) Cô Gái Việt hôm nay diện đẹp lắm, chiếc váy hoa trang nhã xinh xắn làm tôn lên dáng vóc và nét mặt tươi tắn của nàng bên cạnh chàng xã nhà vẫn nổi tiếng trong cộng đồng và toàn nước Mỹ. Mọi người tranh thủ chụp hình túi bụi ngay tại nhà bếp, kẻ thì bê đĩa thức ăn lên, người thì bọ cái xoong, người khác lại ôm chén đĩa... Nhìn quang cảnh trong bếp rộn ràng rất là vui như ngày Tết. P. Hoa lại xúc động, nhớ những ngày giỗ ở quê nhà, mọi người cũng xúm xít đông vui như thế này, mấy chục năm trời trên đất Mỹ, hôm nay là ngày vui nhất trên đời, P. Hoa đã đứng cạnh những người anh chị dễ thương và những bạn bè quý mến nhau thật lòng, một niềm cảm xúc không sao tả nổi...

Sau khi việc nấu nướng xong thì mọi người kéo nhau ra vườn sau nhà anh chị chụp hình tá lả. Tội nghiệp cả buổi tiệc chỉ có mấy anh liền ông, mà anh Cửu Viên, anh Khánh Hà, và nhạc sĩ Vĩnh Điện, bị lôi kéo chạy theo chụp hình cho các bà quay mòng mòng đến chóng cả mặt. Nhất là anh Cửu Viên, lớn hơn cả hai chàng kia, mà nhanh nhẹn chụp hình liền tay, máy hình lớn của Phan Lang đeo vào cổ, tay bấm miệng hô: “Một, hai, ba!” chụp hết điện thoại này thì này bỏ vào túi lôi ra điện thoại khác chụp tiếp.

Mọi người “tranh thủ” kéo lôi chụp hình rất nhiều hình, dễ cũng đến hàng mấy trăm tấm. Phong cảnh nhà cửa anh chị đã đẹp rồi mà phong cảnh vườn sau còn độc đáo hơn nữa, đủ màu hoa lá đủ sắc tươi vui... Phía sau là những hàng cây cổ thụ, lá đã bắt đầu chuyển sang màu vàng nhạt nhẹ rất là thơ mộng. Đứng trên sân nhà sau mọi người thay nhau chụp hình, ba chàng... nhiếp ảnh gia... thả cửa cho các nàng tha hồ làm điệu, ông ọ tạo dáng chụp hình đủ kiểu, đủ màu, chụp không bao giờ biết “say no” không bao giờ biết chán.... Ôi vui sao là vui... lai láng.

Nhạc sĩ Vĩnh Điện, P. Hoa đã từng nghe danh nhưng chỉ mới biết và trò chuyện cùng anh tại buổi tiệc nhà của Chủ tịch Văn Bút Cung Lan cách đó vài hôm. Với giọng nói hiền hòa, từ tốn, anh kể rằng cả đời anh chỉ phổ nhạc giúp cho mọi người miễn phí không bao giờ lấy tiền ai cả. P. Hoa trêu anh, tại sao những nhạc sĩ nổi tiếng trước kia họ giàu quá trời, mà anh không lấy tiền thì làm sao sinh sống. Anh cười hiền nói anh chỉ phổ nhạc vì niềm vui, vì cuộc sống, vì mọi người, và vì cảm xúc chứ không vì tiền bạc,\. Anh rất vui khi kết thân được nhiều bạn bè, vì nhờ có nhiều bạn bè thì nhạc của anh mới được phổ biến đến nhiều người. Anh quả là một nhạc sĩ hiền hậu dễ thương.

Chị Hồng Thủy rất chu đáo, chị nấu những món ăn độc đáo đãi khách mà không bao giờ quên cô em ăn toàn rau này, thế nên trên bàn tiệc hôm ấy P. Hoa và Minh Thúy, ngày đó cũng ăn chay, hai người đều có đĩa mì xào giòn to tương với các thứ đậu nấm rau, ăn chung với những món togo từ nhà Phương Thúy, những món chay “ngon cực kỳ” mà cô bạn Thúy M đã cất công làm cho khách phương xa. Thật là cảm động.

Bàn tiệc rực rỡ sắc màu, đồ ăn thức uống hấp dẫn. Các món ngon lần lượt đem lên, từ mì xào giòn thịt bò, đến bún riêu, rồi tôm nướng, tôm luộc, ... Nhiều món P. Hoa nhớ không hết vì... hồng có ăn. 😊

Trong bữa tiệc, Phan Lang nâng ly và nói những lời cảm ơn với anh chị Hồng Thủy - Cửu Viên và tất cả mọi người đã cùng lo cho ngày birthday của Phan Lang. Những lời trân quý có thể thấy Phan Lang nói ra từ tận đáy lòng làm mọi người cảm động và làm cho P. Hoa cũng muốn “kế theo” ngay, vì đợi khi ra về mới nói thì e rằng nó sẽ bị... nguội mất. Chị Ngọc Hạnh cũng tỏ lòng vui vẻ và hạnh phúc vì được các em lo chu đáo ngày sinh của chị cách đó chỉ vài ngày nữa.

Và rồi P. Hoa... ăn kế theo Phan Lang, xin phép nhắc lại những câu chuyện, những kinh nghiệm đã học được từ anh chị Cửu Viên - Hồng Thủy trong những ngày qua. Cuộc sống tuổi về hưu của anh chị thật là hạnh phúc. Chính chị Hồng Thủy cũng công nhận anh chị bây giờ hạnh phúc hơn thời trẻ vì ít có khi “hờn anh giận em” như ngày xưa. Quả đúng như vậy, có những lúc nóng nảy đòi thường chị nói hơi lớn tiếng thì anh luôn miệng nhẹ nhàng: “Lỗi tại anh, lỗi tại anh, ok, ok, cho anh xin lỗi, xin lỗi...” dù có khi anh không sai, anh vẫn nhận lỗi một cách rất là dịu dàng dễ thương, thế là... huê cả làng. Riêng về chị Hồng Thủy càng... dễ thương hơn. Xin thú thật, đây là những gì P. Hoa chứng kiến và quan sát chứ hồng phải vì “phe ta,” vì thương chị mà bênh vực đâu. Có những lúc chị nổi nóng vu vơ, như khi anh lái xe chạy trước dẫn đường mà... ngon trớn anh chạy quá nhanh, làm chị đuổi theo... hụt hơi nên gọi anh và la toáng lên: “Sao anh không chạy chậm chờ xe sau với...” Thì sau đó chút xíu thôi, chị gọi phone lại cho anh với giọng thật ngọt ngào: “Cục cưng ơi có khỏe không? Bố có mệt không? Bố ơi, bố làm gì đó. Bố đã tới đâu rồi...” Đó là những điều rất dễ thương mà P. Hoa học được từ anh chị; đó là những tấm gương quý giá cho những cặp vợ chồng hay những cặp yêu nhau nên học hỏi. Những người “yêu nhau dài lâu” như anh chị đã trải qua nhiều kinh nghiệm sống gió cuộc đời, cho nên buổi về chiều mới đối xử với nhau được như thế. Thật là hạnh phúc không gì bằng. Anh Viên thường nói với P. Hoa: “Anh không phải người tu thiền nhưng anh sống buông xả như người thiền. Tại sao đi vợ cái khổ vào

mình làm chi cho nó mệt trí nhỉ?” Giờ thì P. Hoa hiểu lý do tại sao anh luôn nhìn trẻ trung, nhanh nhẹn, và yêu đời, cho dù đang ở vào hàng số chín.

Khi cảm ơn anh chị Hồng Thủy xong, tiện thể P. Hoa xin phép được nói lời cảm ơn BB Phương Thúy và anh Khánh Hà, vì đây cũng là một đôi P. Hoa rất hâm mộ mà bữa giờ chưa có dịp bày tỏ, thôi thì sẵn dịp... tới luôn, gửi lời khen ngợi cặp Phương Thúy & Khánh Hà, bày tỏ lòng ngưỡng mộ của P. Hoa cũng giống như đối với anh Viên và chị Hồng Thủy, vì tuy là nhà văn có tiếng tăm tại Hoa Kỳ và cộng đồng Việt, vì liên tục “bê về làm quà cho nàng” thật nhiều giải thưởng Văn Học Hoa Kỳ từ những tác phẩm Anh ngữ của anh, mà trong nhà anh đối xử rất dịu dàng với vợ con, phụ giúp Phương Thúy công việc nhà bếp, để cho bà xả rảnh tay tiếp bạn và kéo nhau đi ra ngoài chụp hình. Anh cũng thật xứng đáng được...vinh danh giống như anh cả Cửu Viên.

Cũng tiện đây P. Hoa xin được nhắc qua một chút về buổi họp mặt của Cô Gái Việt (CGV). Hôm thứ Hai 18/OCT, các CGV được dịp gặp nhau tại nhà BB thật là vui. Ngôi nhà của “chủ xị” CGV xinh xắn như một lâu đài trong Disneyland. BB Phương Thúy ra tận cửa chào đón mọi người thật ấm áp. Vừa đặt túi xách xuống trước cửa, nhìn thấy tấm bảng “Chào Mừng Cô Gái Việt” dễ thương do BB design dựng ngay trước thềm, mọi người xúc động lắm, xúm lại chụp hình đủ kiểu cùng tấm bảng, đứng, ngồi, ôm, thậm chí... nằm dài dưới chân tấm bảng chụp hình. Thấy Minh Thúy nằm chụp cũng hay hay, PH cũng bắt chước chạy lại nằm, nhưng chụp xong nhìn lại thấy tư thế nằm sóng soài giống như bị... vấp té. Đánh xóa vậy.

Chưa kịp vào nhà chào ông chủ, mọi người hỏi Phương Thúy vô thay áo dài đồng phục CGV, rồi kéo nhau đi chụp hình, chụp tất tần tật những phong cảnh đẹp chung quanh nhà, không bỏ sót một góc nào, từ sân trước đến vườn sau. Đâu đâu cũng có bóng dáng các CGV đặt chân vào để chụp hình. Anh Khánh Hà ra chào hỏi xong là... nhập cuộc luôn, chụp hình cho mọi người, ai

“réo” đầu anh chạy đó cùng với anh Viên, không một lời cảm ràm, cả một cái cau mày... cũng không nốt. Nhớ lại, càng thêm cảm động cho tấm lòng của vợ chồng BB. Có thể thấy họ đã tốn nhiều thời gian và công sức để chuẩn bị nhà cửa đón khách. Phan Lang còn nghịch ngợm đạo diễn cho anh Khánh Hà và Phương Thúy chụp chung nhiều kiểu hình thật tình tứ, thật dễ thương. Những tượng Phật sau vườn BB đã được ghi hình... tối đa vì nhìn khung cảnh rất bình an.

Khi vào nhà, màn chụp hình lại tiếp tục, như thể không chụp hình thì mọi người sẽ... ăn mất ngon. Lại “sắp hàng” chờ tới lượt được chụp hình với tượng Phật Ngọc lớn uy nghi trong phòng khách của BB, cả khi BB dẫn xuống thăm dưới basement và phòng thờ Phật trên lầu. Mọi người cũng được dịp trò chuyện cùng cậu quý tử rất đẹp trai và dễ thương của gia chủ, mừng cho Phương Thúy và anh Khánh Hà là cậu bé có cô bạn gái người Việt thật xinh và nói tiếng Việt rất sõi. BB nói đang nhờ cô bé “kèm cặp” tiếng Việt cho con trai. Xong cái khâu chụp hình vào nhà bếp thì thấy anh Khánh Hà, BB, Mẫu Đơn, và Thúy M lăng xăng chuẩn bị và mời mọi người đến bàn ăn. Bàn tiệc sắp xếp rất là đẹp và thanh nhã, bát đĩa, bộ đồ ăn lịch sự, nhìn giống như bàn tiệc chốn cung đình xưa. Riêng hai Cô Gái Việt: Thúy M mang tới các món chay tuyệt hảo, và Mẫu Đơn dễ thương P. Hoa mới gặp lần đầu, với nôi bún bò Huế đỏ au au màu ớt nghi ngút khói... thơm lừng...

Xin cảm ơn BB Phương Thúy và anh Khánh Hà đã đón tiếp “Phái đoàn” thật nồng hậu. Những ân tình này chắc chắn mọi người sẽ nhớ mãi không phai...

Trở lại buổi tiệc sinh nhật tại nhà chị Hồng Thủy.

Tiệc tàn mọi người còn chưa muốn rời khỏi bàn, vì muốn chờ vợ chồng Cung Lan với Trịnh Bình An sẽ tới sau, nhưng rồi cũng phải dọn dẹp cho trống bàn để hai “birthday girls” cắt bánh. Những lời hát Happy Birthday rộn rã, và cầu nguyện, rồi thổi nến vui sao vui là... Những nhát dao đưa xuống, những máy hình lóe lên... ghi lại những giây phút êm đềm giữa tình bạn bè và tình chị em thân hữu thi văn, đúng là chỉ có nhóm chúng ta mới đặc biệt như thế này... Trong khi ăn bánh sinh nhật tráng miệng, PH “khích tướng” Hoàng Dung cho cô nàng kể chuyện tếu để cười chơi. Thế là Dung Dị trở tài, kể... sơ sơ, biểu diễn vài chuyện, trong đó có chuyện chị bán thịt heo người Huế cân lợn thịt nên chạy theo “anh bộ đội” và réo bằng giọng Huế, “*Anh ơi, lợn em 3 lạng!*” và anh bộ đội đã trả lời, “*L. của chị mấy lạng thì mặc kệ chị, chứ chị khoe với tôi nằm rì thế hả?*” làm cho mọi người, kể cả anh Khánh Hà và anh Vĩnh Điện đều cười đến đỏ mặt tía tai, cười đến... lăn nghiêng. Hoàng Dung còn kể nhiều câu chuyện... độc hơn nữa, nhưng thôi hãy để dành khi nào quý vị gặp Dung Dị thì thưởng thức luôn, kể ra đây... lộ mảnh hết!

Cung Lan và chàng xã anh Hiệp đến trễ vào lúc gần chiều vì bận đi làm. Lúc này chị Ngọc Hạnh và bạn chị Giáo sư Hồng Ngọc cũng như Thúy M, Phương Thúy và anh Khánh Hà đã ra về. Tội nghiệp chị Hồng Thủy, mấy món “ruột” rất ngon, được khách chiêu cố quá tận tình, nên cả cái phần để dành cho nhóm khách đến trễ như vợ chồng Cung Lan và Trịnh Bình An cũng... bay sạch, và chị lại tắt tá lái xe đi chợ mua thêm cua và riêu về để nấu thêm một nồi bún riêu nữa. Cô bạn trẻ Trịnh Bình An cuối cùng rồi cũng có mặt chung vui với mọi người. Lại chụp hình, lại tạo dáng cười toe và các... phó nháy lại tiếp tục bấm đến... cháy cả máy.

Tới cái mục hấp dẫn nhất, là lúc mọi người ngồi “hóng” nữ quái kiệt Hoàng Dung kể tiếp chuyện

cười. Nghĩ thương cho cô nàng, vì nhóm bạn Cali, nhất là “fan hâm mộ” Phan Lang chưa một lần gặp mặt “Dung Dị” nên nàng đang ở Cali mà phải đổi vé về DC sớm để gặp “fan” của mình. Ai cũng cảm động cả, mà cảm động nhất là người hùng gốc lính Phạm Phan Lang.

Nhưng trước khi Hoàng Dung trở tài, thì Phan Lang “nhà chúng tôi” cũng... ra chiêu độc, mà là “độc thiệt” chứ chẳng phải “độc chơi” như Hoàng Dung! Phan Lang kể, chuyện đó xảy ra năm 1997 lúc cô nàng đang còn tại ngũ làm việc trong một bệnh viện quân đội Hoa Kỳ ở Đức (Landshuhl Regional Medical Center, Germany). Vì dạo ấy có chuyện buồn nên tóc tai PL rụng tả rụng tơi, rụng đến nỗi cái đầu nhìn xẹp lép như đầu... con tép! Vậy là mỗi khi đi đâu, nàng bắt cái đầu phải chườm lên một mớ tóc giả. Lần đó Phan Lang đi họp mặt cùng 10 người khác tại nhà một người bạn Huế. Sau bữa cơm tối là màn hát Karaoke. Vì Phan Lang ăn xong trước nên chủ nhà mời ra phòng khách và đưa Phan Lang một chồng đĩa Karaoke (loại Laser disks lớn) nặng chình chịch để Phan Lang lựa bài hát trước. Vì chồng đĩa nặng trĩu đến oằn tay, nặng quá tải, nên Phan Lang bước vội đến ghé sofa và ngồi đánh phịch một cái thật mạnh. Bất ngờ tóc giả đang đội trên đầu vì sức ngồi xuống quá mạnh nó bỗng... bắn phọt lên khỏi đầu, xong lại... rơi xuống nằm méo xẹo, nửa thì phủ lên trên mặt, nửa lại lờm chờm lơ chơ trên cái đầu xẹp lép tóc trước đôi mắt mở to kỳ dị và hốt hoảng của gia chủ. Ông ta kêu lên thất thanh bằng tiếng Huế: "Ôn Mệ ui!" và chạy bay ra khỏi phòng. Mọi người ở phòng ăn bên cạnh không biết chuyện gì cũng hốt hoảng chạy ủa vào xem, thì thấy Phan Lang một tay túm lấy cái đầu tóc giả, tay kia thì ngoắt lia lịa cái anh chàng bỏ chạy kia, thế là mọi người ôm bụng phá ra cười đến bò lăn bò càng.

Dù không chứng kiến tận mắt cái cảnh ấy, nhưng tối này tại nhà chị Hồng Thủy nghe Phan Lang kể lại mọi người cười đến rung rinh nhà cửa, và cũng có người cười đến phải... túm q. bỏ chạy vào nhà vệ sinh mà không kịp mang dép! (*Đâu phải chỉ có Dung Dị mới làm cho người ta cười “khùng” như thế đâu hè!*)

Thấy thiên hạ cười vui quá xá, và cũng vì “hơi nóng” của chai Heineken anh Viên mời, Phan Lang bèn... lấy trón kể tiếp câu chuyện... *tuột váy*.

Xin làm ơn đừng cười vợ! Chuyện thật chăm phần chăm! Đó là năm 1978, lúc Phan Lang đang theo học tại trường University of Maryland. Trong khoảng thời gian học này, Phan Lang và anh xã Diên làm work study với một Giảng sư về thí nghiệm khoa học thử chất độc trong rong biển ở vùng vịnh Galveston, Texas. Cái Project này thành công, sau đó được đăng vào báo Khoa Học và được chọn trình bày trong Đại Hội của Viện Y Tế Quốc Gia (National Institute of Health Conference) ở Atlanta, GA. Phan Lang được vị Giảng sư cử làm diễn giả cho project này trước hàng trăm người trong phòng họp. Cô nàng được vị Giảng sư khen ngợi là trình bày và trả lời lưu loát. Để thưởng công, ông đưa Phan Lang và anh Diên đi ăn ở một nhà hàng sang trọng cao ngất revolving restaurant (P. Hoa quên mất tên gì rồi) trong khu Peach Tree Plaza, Atlanta và đãi món tôm hùm. Vì Phan Lang nói không biết uống rượu nên ông order một ly cocktail - Pina Colada with Rum.”

Ui chao, cô nàng nhớ lại, ly cocktail này thơm mùi dứa, mùi dứa và ngon khôn tả. Đang khát nước nên Phan Lang nốc một hơi hết ly rượu và muốn uống thêm ly nữa. Ông odered thêm một ly nhưng cảnh cáo Phan Lang nên uống từ từ vì có rượu ở trong. Vì “điếc không sợ súng,” vì mùi vị ngon quá, nên “êm” chơi luôn, làm một hơi hết sạch ly. Ăn xong mọi người ra về. Ông Giảng sư đi trước, anh Diên đi giữa, Phan Lang đi sau chót. Lúc này Rum đã ngấm vào từng đường gân thớ thịt, nàng bước đi mà sao thấy như đang lơ lửng trên chín tầng mây. Bỗng dung chiếc váy cột dây bên hông tự động tụt xuống lúc nào mà cô nàng không hề hay biết, bên trong lại không mặc váy lót. Cứ như vậy mà nàng tiếp tục “tênh hênh” với “những bước chân âm thầm, bước đi xiêu vẹo, chân nam đá chân chiêu, kéo rê chiếc váy nhùng nhàng dưới đất. Một ông người Mỹ đang ngồi ăn trong nhà hàng thấy vậy vội chạy theo, kêu lên: "Wait! Wait!" nhưng nàng đầu óc bênh bồng chẳng nghe thấy gì cả cứ tiếp tục bước. Thế là ông Mỹ “tốt bụng” (hay tò... mò?) chạy đến giúp túm váy nàng, vừa kéo lên và vừa bước theo, trong khi nàng ta vẫn vô tư bước đi tỉnh queo với... khúc trên là chiếc áo ngắn, còn... khúc dưới thì... nothing! Khi anh Diên nghe tiếng ồn ào sau lưng quay lại nhìn, thì thấy một ông người Mỹ đang túm váy vợ mình mà nàng thì như đang trong "twilight zone" chẳng biết việc gì đang xảy ra, chân cứ tiếp tục bước...

Ha ha ha.... Từ cười, cười, tới cười... 😊 😊

Trong vô số câu chuyện Hoàng Dung chọc cười tôi hôm đó, có một chuyện “án tượng” nhất của Dung Di, mà chắc ai ra về cũng... mang theo. Đó là chuyện có một lần anh chị Hồng Thủy “cãi nhau” rồi anh Viên tức giận tóm gói quần áo thả vào vali để... bỏ nhà ra đi. Chị hỏi anh đi đâu, anh trả lời là “*Anh sẽ qua Pháp sống, vì bên Pháp người ta quý đàn ông hơn ở Mỹ, ngay cả mỗi lần... “ngủ với Đằm” thì Đằm nó cũng trả cho 20 Euro!*” Chị Hồng Thủy nghe vậy thì hét lên: “*Đi đi! Đi nhanh đi! Để xem ông sẽ sống làm sao với 40 Euro mỗi năm!*”

Ui choa! Viết mãi mê một hồi nhìn lại thấy bài đã dài quá cỡ! Thôi đành phải ngừng tại nơi đây dù rất còn nhiều điều muốn viết. Xin hẹn lại trong bài viết khác vì còn rất nhiều đề tài cần viết.

Sau cùng, Phương Hoa xin đại diện các bạn trong nhóm Cali kính gửi lời cảm ơn từ tận đáy lòng đến anh chị Cửu Viên & Hồng Thủy, anh Khánh Hà & Phương Thúy, Cung Lan & Hiệp, Thúy M & Mẫu Đơn, và tất cả các anh chị, các bạn, kể cả anh chị Nhất Hùng & Sâu Hùng... Những ân tình của các anh chị sẽ mãi mãi được ghi nhớ.

Phương Hoa